

Ιερομόναχος Παντελεήμων Καρυώτης (1892 - 28 Δεκεμβρίου 1989)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Παντελεήμων Καρυώτης

Ο κατά κόσμον Θεόδωρος Πάνου του Σπυρίδωνος γεννήθηκε στο χωριό Κολλιανοί Κορινθίας το 1892. Νέος προσήλθε στη σκή-τη Αγίου Δημητρίου της μονής Βατοπεδίου. Εκεί εκάρη μοναχός από τον ενάρετο Γέροντα Παΐσιο (+1948) το 1912. Το 1921, λόγω κάποιου σοβαρού πειρασμού που συνέβη και δίχασε τους πατέρες της σκήτης, αναγκάστηκε η ευλαβέστατη συνοδεία, χάριν της αγάπης, της ειρήνης και της ομόνοιας, ν' αναχωρήσει. Τη συνοδεία αποτελούσαν ο Γέροντας Παΐσιος, ο μοναχός Γεράσιμος (+1984), ο ιερομόναχος Παντελεήμων και ένας δόκιμος, που κατόπιν εκάρη μοναχός και ονομάστηκε Αρτέμιος (+1978). Αυτός ήταν πολύ ενάρετος, ασθένησε όμως από ημιπληγία και εκοιμήθη σχετικά νέος. Το 1981 προστέθηκε στη συνοδεία ο ιεροδιάκονος Γεράσιμος (+2006) από την Προβάτα.

Το 1921 λοιπόν ήλθαν στο Αγιοπαυλίτικο Κελλί της Υπαπαντής παρά τις Καρυές οι τέσσερις εκλεκτοί πατέρες. Στο Κελλί τους διατή-ρησαν το σκητιώτικο τυπικό. Είχαν μακρές ακολουθίες, με Ψαλτήρια, Θεοτοκάρια, Παρακλήσεις και λοιπά. Τηρούσαν αυστηρές νηστείες και το μοναστικό πρόγραμμα επακριβώς. Μάλιστα είχαν την ευλογία να έχουν μία πολύ καλή γειτονιά με τις ευλογημένες συνοδείες των παρα-πλήσιων Κελλιών: το Λαυριώτικο της Αγίας Τριάδος και το Ιβηρίτικο της Αναλήψεως του Κυρίου. Τις μεγάλες εορτές λειτουργούσαν εκ πε-ριτροπής στα κατανυκτικά εκκλησάκια και ήταν σαν μία μικρή σκήτη.

Ο παπα-Παντελεήμων ήταν ένας άξιος λειτουργός και διακριτικός και διακεκριμένος Πνευματικός. Όταν ήταν να λειτουργήσει το πρωί, δεν κοιμόταν ποτέ καθόλου αποβραδís. Ήταν αρχαία παράδοση αυτή και στις μονές και στις σκήτες και στα Κελλιά. Στο άγιο πετραχήλι του άφησαν λογισμούς μάταιους, πονηρούς κι επηρμένους, πάθη αντίθεα, πράξεις αμαρτωλές, κρίματα βαριά πολλοί. Μοναχοί απ' όλο το Άγιον Όρος, λαϊκοί εργαζόμενοι και προσκυνητές έλαβαν άφεση αμαρτιών και συγχώρηση πλημμελημάτων. Ήταν ανεκτικός, επιεικής, συμπαθής και ακριβής εξομολόγος. Ήταν ένα κόσμημα ο κόσμιος παπás με την απλότητα, τη γνησιότητα και την ταπεινότητά του. Εκοιμήθη εν Κυρίω στις

28.12.1989.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα* Τόμος Γ΄1984-2000 , σελ. 1257-1262, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.